

kan ikke i fjerneste Maade nytte at komme ind paa de tekniske Enkeltheder, men derimod er der, netop naar man nedsetter et Udvalg paa dette Trin af Sagen, den allerbedste Foranledning til at komme ind paa de store Grundtræk, som aabenbart vare dem, der gjorde, at Regjeringen slet ingen Vegne kunde komme med Folkethinget i forrige Samling. Det er navnlig to Ting, hvorom det dreier sig. Den ene er Spørgsmaalet om Kjøbenhavn's Befæstning. Det er ganske vist tilbøieligt, at dette er et Spørgsmaal om, hvorvidt man een Gang for alle kan slaa fast, at man bliver staaende ved en mindre Sum, eller det kun skal være for det Første for senere at komme til større Summer. Den anden Ting er den, som først og fremmest var og vedblivende vil være Forskjellen mellem os her og den nuværende meget ærede Regjering, nemlig Stattespørgsmaalet. Disse Hovedspørgsmaal er der den fortrinligste Leilighed til at prøve ved at nedsette et Udvalg paa Sagens nuværende Trin, og jeg for mit Vedkommende agter derfor at stemme for Forslaget.

Conseilspræsidenten (Gstrup): Jeg har selvfølgelig ikke begjæret Ordet for at udtale mig angaaende det Spørgsmaal, om der skal nedsettes Udvalg efter det ærede Medlems Forslag eller ikke; jeg har kun begjært Ordet for at notere, at det ærede Medlem, som foreslog et saadant Udvalg nedsat og derved Diskussionen om Sagens Realitet standset, har bragt Gmner frem, som efter min Opfattelse ikke absolut vedkomme Spørgsmaalet, og hvis Behandling og Besvarelse fra Regjeringens Side det ærede Medlem derved har affaaeret. Det ærede Medlem har blandt Andet udtalt sin Forundring over at finde Regjeringen her paa dens Plads igjen; det ærede Medlem har udtalt sin Forundring over, at der af Regjeringen er forelagt til Forhandling her Lovforslaget affattet saaledes, som det sidst forelaa for Regjeringens Vedkommende her i Thinget. Jeg vil kun notere, at det ærede Medlem ved sin Behandling af Sagen har bragt Gmner frem, som han, dersom hans Forslag vedtages, har affaaeret Regjeringen fra nu at bevare.

Bøffen: Ligeoverfor denne Erklæring af den høitærede Conseilspræsident, som altsaa ikke indløb sig paa selve Spørgsmaalet om, hvorvidt der er Udsigt til en Forhandling om et nyt Grundlag, vil jeg kun sige, at naar den høitærede Conseilspræsident bestylder mig for at have kastet uvedkommende Gmner ind i denne Sag, saa tror jeg, at det er slet med den fuldstændigste Berettigelse efter hele Karakteren af den Valgbevægelse, der har fundet Sted i Landet. Jeg forstaaer ikke den høitærede Conseilspræsidents Onske, naar han nu atter søger at tilspidse Stridsspørgsmaalet mellem Regjeringen og Folkethinget udelukkende paa For-

svarsagen; jeg forstaaer ikke den høitærede Regjering i denne Sag. Lader os dog i alt Fald være enige om, at skulle vi stride, saa lader os stride paa alle de Omraader, hvor der er Uenighed tilstede, men lader os ikke koncentrere Striden paa et Punkt, som netop allermindst egner sig til derom at føre en saadan Strid. Det forekommer mig derfor, at jeg har havt den fuldstændigste Berettigelse til at minde denne Forsamling, ligesom vi have søgt at minde enhver Vælgerforsamling hele Landet over om, at det ikke dreiede sig om dette enkelte Spørgsmaal, men om den almindelige politiske Strid mellem den nuværende høitærede Regjering og Thinget. Jeg vil kun ligeoverfor det ærede Medlem for Kjøbenhavn's Bøie Valgfreds (Tvermoes) svare, at jeg finder det fuldstændig naturligt, at de, som ere rede til at forhandle paa Grundlag af det forelagte Regjeringsforslag, ikke kunne stemme for det af mig fremskillede Forslag; men alle de blandt os, som erkende, at vi i Henhold til de Erklæringer, som vi have modtaget fra vore Vælgere, ikke kunne og ikke ville optage paany for tredje Gang Forhandlingen paa det samme Grundlag, have netop gjort et Skridt, der fra vor Side giver et Bidnesbyrd om en saa stor Smøbekommen, som det er muligt, at man kan vente og forlange, ved at spørge: kunne vi opnaa et nyt Grundlag for Forhandlingen, eller kunne vi ikke?

Conseilspræsidenten (Gstrup): Min Anskuelse er jo ogsaa i dette Punkt vidt forskjellig fra den Anskuelse, som det ærede Medlem, der nu satte sig, har, deri, at jeg ikke som han ønsker at give Striden større Dimensioner end absolut nødvendigt. Det forekommer mig, at der er Strids- og Uenighedsemner nok tilstede, til at man kunde søge at begrænse sig til dem, der absolut foreligge. Naar der atter fra det ærede Medlems Side er fremkommet en Udtalelse af Forundring, Forbauselse over, at Regjeringen har forelagt Befæstningsforslaget uforandret, saa forekommer dette mig at være en noget besynderlig Forundring, Overraskelse fra hans Side. Jeg vil egentlig spørge, om Regjeringen vel kunde gjøre Andet end at tage til Udgangspunkt for Forhandlingerne Forslaget, saaledes som det sidst forelaa her. Naar det ærede Medlem gjentagende har pointeret Nødvendigheden af at finde et andet Grundlag for Forhandlingen end det af Regjeringen givne, idet han mente, at Forhandlingen ellers vilde være forgjæves, saa vil jeg dog spørge, om ikke Forhandlingerne i de foregaaende Samlinger ere førte netop paa den Maade, at Grundlaget for Forhandlingerne har været forskjelligt fra de forskjellige Sider. Hvad forstaaer det ærede Medlem egentlig ved, at en Forhandling er forgjæves, naar det samme Grundlag benyttes? Det staaer for mig saaledes, at det, som maa være Udgangspunktet for Forhandlingen, er en Overveelse af,